

Ta Savisata näppade wabeli ja
larnetas agraft wäija ualittjela.
Aowati et ta smalli uilte paramus
felhilist tahab. Antti ta jö en
uip maazjel. Agr jälle larnetas
ta koo agraft wäija.

ra kulle. ^{Wäija} ätawä lusufrata
Loa-baifja tuusreal. ^{Wäija} Anist
pani kol tuhat nelja linnast
wäija, inna moandis mäöda eestje
Toa-baifj iisid kulle köigist wäija
Kivirall lutsken, tule tagatfi!
Kivirall lutsken, tule tagatfi!
aga äi ütli, - lües kus jöis.

Toa-baifj wiis Kunningale arui.
Kunningas joatis fandarid rats
abustega lutskenile jörged. Aga
minne wäta änam kinni, - Es ole
änam jöbeegid näda mette.

Meli oetad oli Parits jöbd kodunt
äa olad, neid tuli Ta jälle koo.
Maire ja ämma seit olid jälle wäija
liha kallal ametis. Oat mis Parit
omale teenind on, ütles ^{Wäija} ^{Wäija} ^{Wäija}
keera ilatawaid eestid nägi. Wäi
mees, asda siis, iisid-ta ja mees jai
oma eestid näs tagatfi. ^{Wäija} ^{Wäija} ^{Wäija}
faadix jättis naine koo oma lüa
undis keemis maha wäng rööd elafid
elucöfani õnnelinen abelclui

In. ent.
18. ent.
18. ent.
(Wäija) (Wäija)
(Wäija)

Wäija
Wäija
Wäija

Wäija

2. Laik Joani.

"Kõõ Kunninga linna juures aei
iisid puumaa pere. Seal elafid koon
wend. Karl wanamad koo da alid oma
täiane aru ja seadufja, aga noorem
wend oli natuke eestje kelane ja
üle-aru laik. Tada iiti jälle-baifj
Laijas Loanis. Kaolt wee-wadamine
oli da amet, jöit myud teot-ta ^{Wäija} ^{Wäija}
aja teha mette. Kõõ-gorra läggid
wanamad wennaad kodunt ää
kinnitafid enne Loani: Oata Loani!
Loa inna korra-baifj kaolt wett
nii-bailu, kust koo taris lähäb.
Kui-ja fönacquuklin olid, taeme-
fule kenad puunapi puigfid ja puunapi
kuuwe, aga kui-ja wastane aled,
fiis põlet naja.

ra kulle. Wennaad läggid kodunt
ää. Loani pidi wett tšajina. Kull
oli daale wabel wäija ^{Wäija} ^{Wäija} ^{Wäija}
ahu pealt maha wälida ja kaale
minna. Aga mis teha! Kui-da
wäija-bani, ütelligi-keijo pere-rahwas:
Loani! Loani! mee kai-bane wäija-
da!